

MAGGI LUNTAN

An illustration of a young girl with blonde hair in a ponytail, wearing a white dress, sitting on a wooden fence. Below the fence, a brown dog with white paws is sniffing a bone on the grass. The background is a simple landscape with green grass and a blue sky.

Hej! Va kul att just du oppnar
den har boken som handlar om mig,
MAGGI LUNTAN !

Jag vill gärna berätta om några
spännande upplevelser.
Häng med!

Skridsko i månskenet

Mina syskon åkte skridskor på isen. De snurrade runt och gjorde massor av roliga figurer.

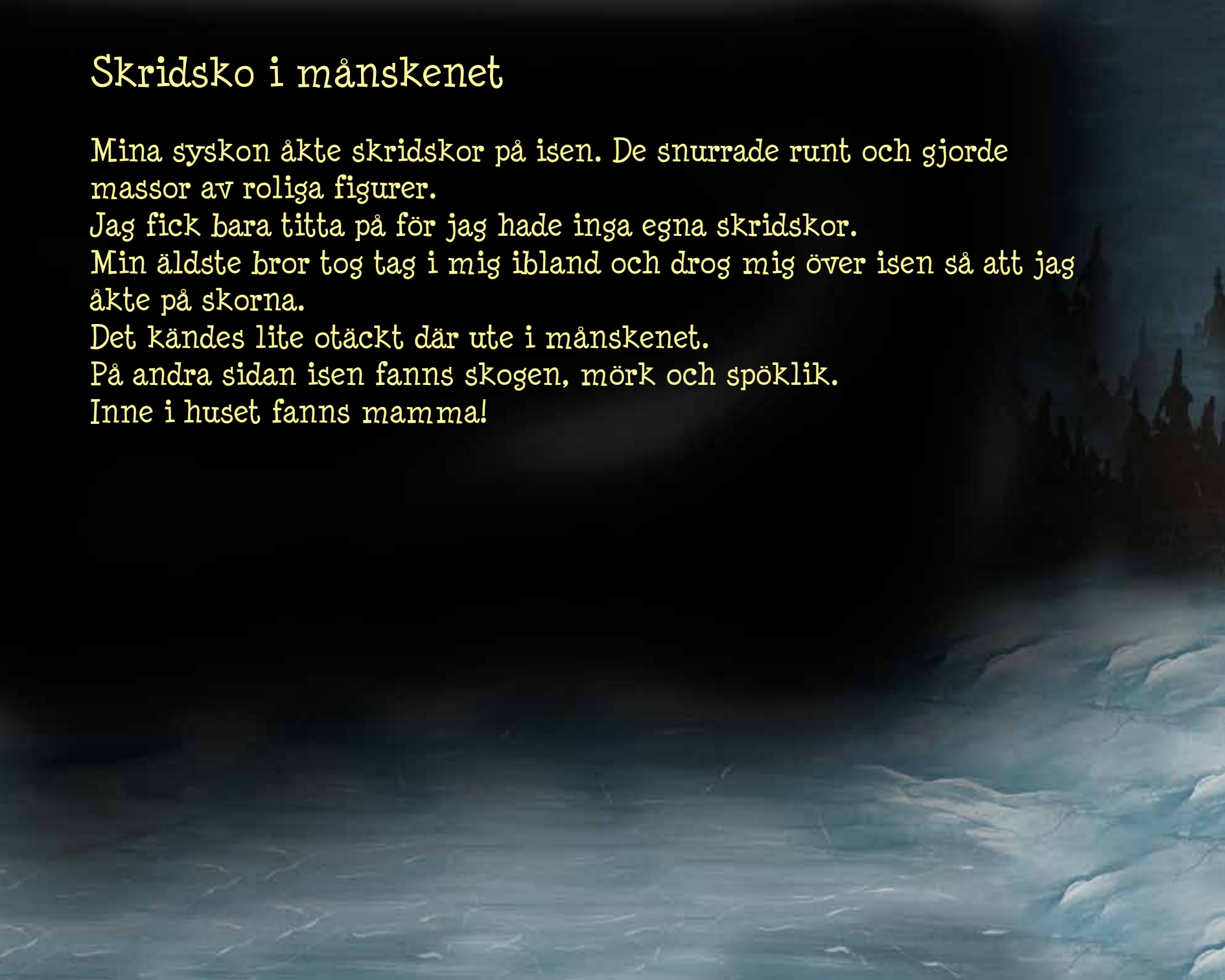
Jag fick bara titta på för jag hade inga egna skridskor.

Min äldste bror tog tag i mig ibland och drog mig över isen så att jag åkte på skorna.

Det kändes lite otäckt där ute i månskenet.

På andra sidan isen fanns skogen, mörk och spöklik.

Inne i huset fanns mamma!

Avloppsrensning

Varje sommar skulle avloppet rensas.
Alla hinkar vi hade fylldes med vatten.
Även den gamla zinkbaljan fylldes till bredden.
Den stod mitt på köksgolvet.
Jag skulle hålla mig undan sa pappa.
Men jag ville ju också hålla ut vatten i slasktratten!
Hink efter hink tömdes i avloppet och allt rann ut i "stordiket".
Pappa bad mig att kolla när smutsen kom ut ur röret i diket.
Det var grått slam som hade samlats i avloppsröret under ett
helt år.
Pappa sa att om man får stopp i röret så måste en rörmokare
komma hem och fixa stoppet.
Det var ett yrke som jag inte tyckte lät kul.
Grannen var rörmokare och jag såg framför mig hur han kröp
runt i andras geggiga rör.

Springtävling

Äntligen var det sommar och vi kunde ha springtävling till skogskanten och tillbaka innan det var läggdags.

Jag var alltid den som frågade om de andra i familjen ville tävla, och det ville de.

Vi ställde oss i rad. Klara - färdiga - SPRING! Jag sprang jättefort, tyckte jag. Gräset under mina fötter kändes svalt och skönt. Oj vad fort det gick! Men pappa och de andra sprang fortare och fortare. Arg som ett bi kom jag sist i mål.

Förresten så kom jag alltid sist. Pappa kom alltid först. Men nästa kväll var det dags igen. ”Ska vi ha springtävling”?

Gå över skogen och köpa ägg

Ibland tar saker slut. Ägg till exempel.

Då gick mamma och jag över skogen till granntanten för att köpa ägg.

Skogen var stor och mörk, fast det var mitt på dagen.

När vi kom fram till äggtanten bjöd hon på saft och bullar.

Det var så mysigt hos henne.

När vi gick hem över skogen kändes det som om någon tittade på oss.

Jag vände mig om flera gånger men såg inget.

Mamma märkte aldrig något.

Hon bara gick och visslade hela tiden.

Men det fanns något där mellan trädstammarna!

Det var jag säker på!

Fordson

Pappa hade en gammal traktor.

Den hette Fordson. Den var gjord 1935.

Alla andra startade sina traktorer med en startnyckel, men pappa måste starta sin traktor med en vev, som han stoppade in i ett hål på traktorn och drog runt flera varv.

Det såg tungt ut, men motorn hoppade igång.

Bakhjulen hade breda skärmar, som min bror och jag fick sitta på ibland när pappa körde.

Framhjulen kunde vridas åt alla möjliga håll.

Traktorn var som ett stort monster, och man måste hålla i sig hårt i skärmen, så att man inte ramlade av.

Den bökade, grymtade och stånkade när den skulle fram över stock och sten.

Alltid hemma

Skolan var inte alltid rolig att åka till. Ibland ville jag stanna hemma.

Min första fröken sa att jag var dum för jag förstod ingenting. Det sa hon också till mamma.

Fröken berättade aldrig för mig vad det var som jag inte förstod. Jag kände mig väldigt ledsen.

Därför tyckte jag det var jättekul att komma hem från skolan. Jag klev ur skoltaxin, klättrade över grinden och sprang in till köket.

Där fanns choklad och smörgås på bordet.

Det hade mamma gjort i ordning åt mig.

Hon var alltid hemma.

Sotaren

Svart som en sotare. Nu förstod jag var mamma hade fått det ifrån.

Han VAR alldeles svart.

Mamma hade städat undan alla saker vid vedspisen.

Hon hade också lagt ut tidningar på golvet där sotaren skulle stå på knä och jobba.

Han hade ett blankt läderskärp kring midjan och där hängde en konstig borste som han använde överallt.

Han sa inte mycket, bara muttrade nåt ibland.

Jag tyckte han var otäck,

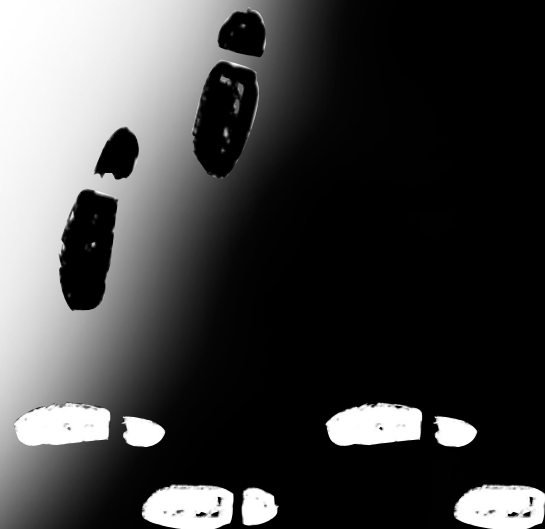
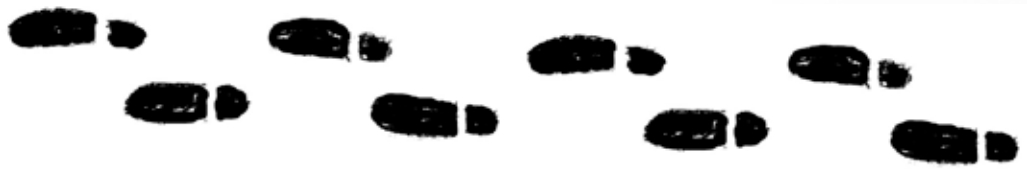
men kunde inte låta bli att titta när han var i köket.

Sen for han upp på taket med buller och bång.

Det slog och slamrade där uppe.

När allt var klart fick mamma städa hela köket som var fullt med sot.

Det till och med luktade sot !

Gubben Hjelm

”Tyst”!

”Hör ni? Det surrar från skorstenen”!

”Oh fy det är ju bin! Ett helt samhälle”, sa mamma.

Samhälle tänkte jag. Det är ju en plats med människor, djur, affärer, bibliotek, järnvägsstation och mycket mer. Vi hade alltså ett helt samhälle i skorstenen.

Hur fick det plats?

Min bror och jag rusade ut på gräsmattan och tittade upp mot skorstenen.

Det var ett mörkt moln av bin omkring den. Ett helt samhälle.

En drottning hade de också.

”En dam i fin klänning med gnistrande pärlor i håret och silkeshandskar” undrade jag.

”Nej” sa mamma, ”bina har ett större bi, en bidrottning som lägger ägg”.

”Lägger dom ägg? Kan man baka sockerkaka av dom”?

”Nej inte sådana ägg, det är ägg som kläcks till nya bin”, förklarade mamma.

”Jaha”!

”Alla bin jobbar bara för drottningen”.

Jaha ja - Precis som i skolan tänkte jag. Där jobbade man bara för frökens skull.

Mamma ringde till gubben Hjelm som var biodlare.

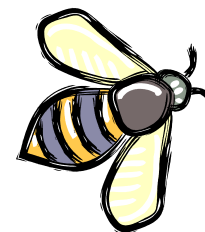
Jasså, han planterar alltså äggen i trädgårdslandet och så växer det upp nya bin, trodde jag.

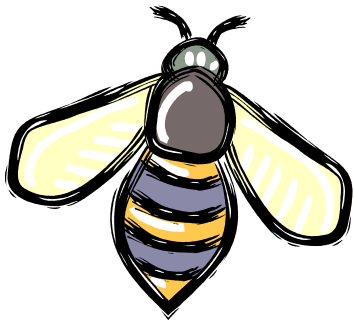
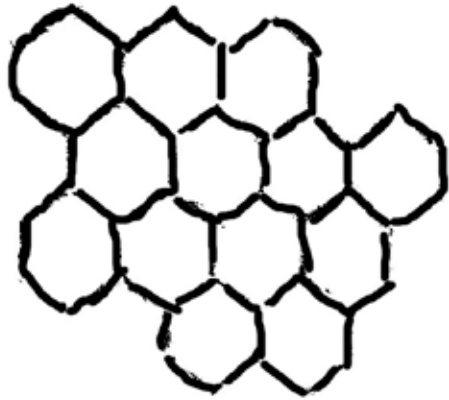
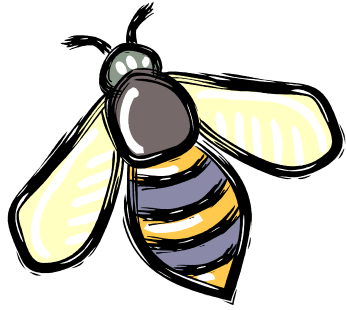
Gubben Hjelm kom och klättrade upp till skorstenen med en korg under armen klädd i hatt med nät framför ansiktet.

Han tog alla bin med ena handen och skrapade av dem mot korgkanten som om det vore chokladsmet.

När han var färdig sa han att han hoppades att han fick med drottningen.

Henne skulle jag gärna vilja se.

Dockteater

Lilla julafton. Just så kändes det när min storebror hängde upp ett lakan tvärs över sovrummet. Han höll upp två dockor bakom lakanet och lekte dockteater med dem. Jag satt framför och tittade på.

Det var det bästa jag visste. Jag tjatade på honom flera gånger att han skulle spela dockteater för mig.

Jag hade ingen egen teddybjörn men låtsades att en sådan var med. I min fantasi fanns massor av figurer som också ville vara med i teatern.

Ensam med månen

När jag blev lite äldre fick jag egna skridskor.

Mina syskon ville inte åka med mig. De gjorde andra saker i stället.

Skrapet från skridskorna på den knaggliga isen var det enda som hördes.

Ljuset från månen lyste upp is och snö.

Den mörka skogen var inte lika skrämmande som förut.

Allt var inbäddat i ett blått sken, och det var det vackraste jag visste.

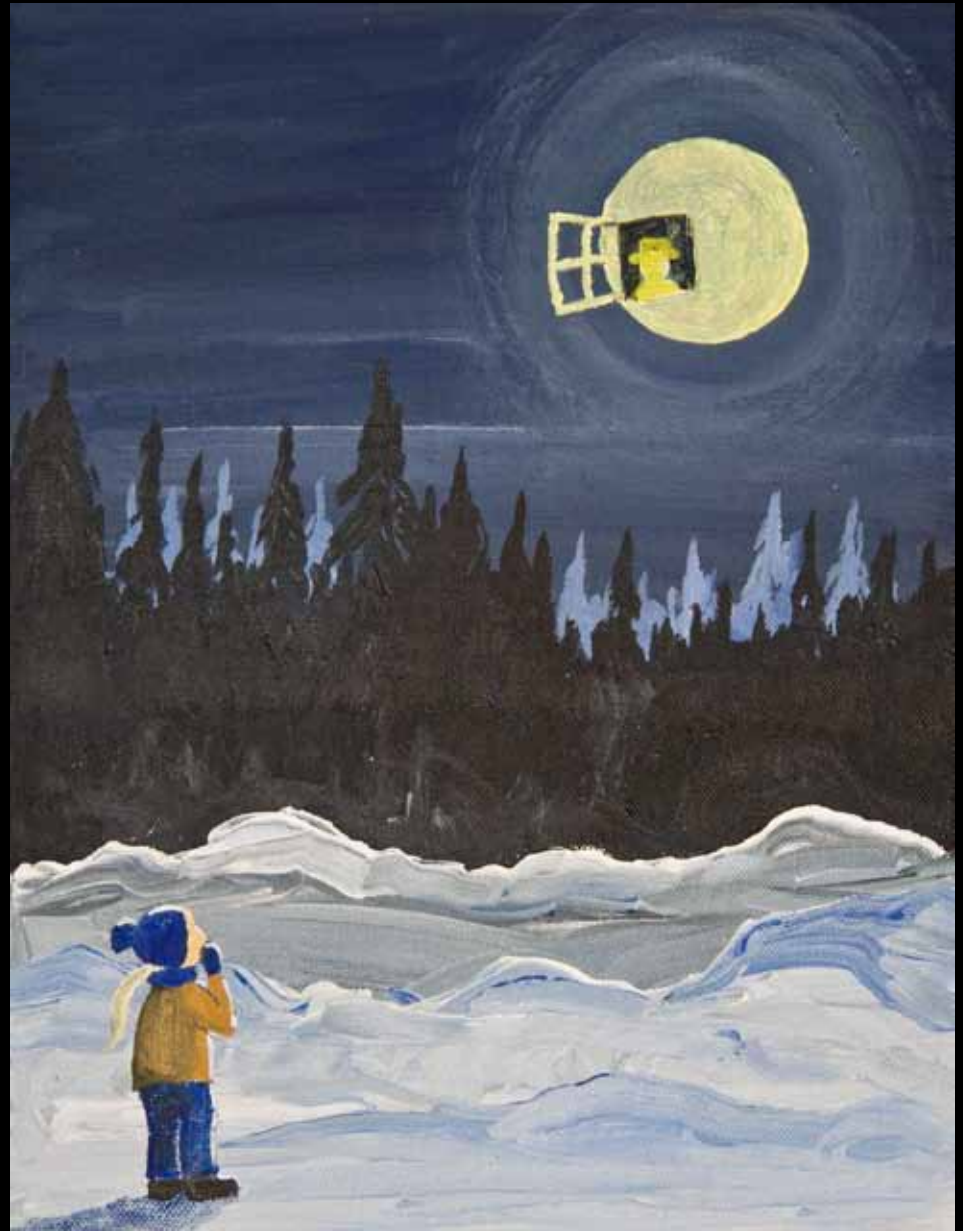

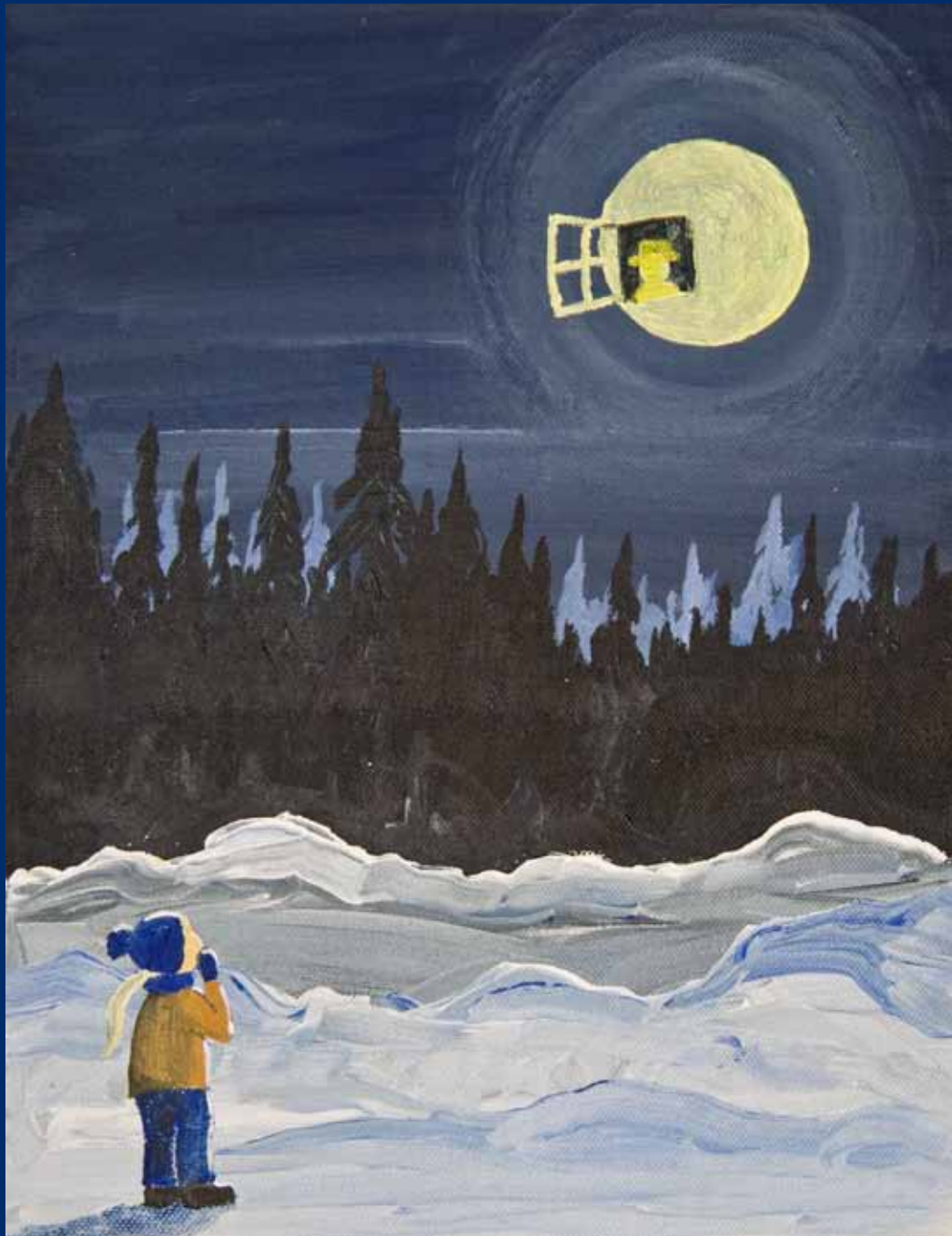

Gubben i månen

Det heter ju "Gubben i månen". Jag stod ofta ute i månskenet och kikade upp på den stora fullmånen och undrade om jag skulle få se honom. Skulle han öppna en dörr eller ett fönster? Han syntes aldrig, men jag drömde ofta om honom, och jag tror han var mycket snäll.

*Bilder och text: Maggie Fredriksson.
Layout: Christer Lundberg.
Tryck: KST Infoservice.*